

Sobotní rej

Vladimír Mišík

Už zase nad mou hlavou lustr se kývá,
ve čtvrtým znova řáděj - mejdan rozjížděj,
hned vedle z okna dáví teplickej Míla,
máme tu sobotní rej,
v paneláku si nezoufej.

V pátým vetřelec se chodbou plíží,
v čelistech pevně svírá - už sedmou oběť,
pode mnou mladej Jíra Kabáty sjíždí,
máme tu sobotní rej,
v paneláku si nezoufej.

A já tu čekám na malou Zizi,
chtěl bych si hvíznout, Zizi mi tu chybí,
na hlavě kýbl, na Nově šou,
barák se třese, Hejma zpívá náruživou.

Ve druhým přišli zase někoho líznout,
naproti do dveří se souká chlap vousatej,
u Drábků vřeští hrůzou povislej slizoun,
máme tu sobotní rej,
v paneláku si nezoufej.

A já tu čekám

V podkroví malej ufoun na hvězdy zírá,
Novák od čtvrtý ráno - je šílenej,
v devátým vzteklej Vejnar s mámou si spílaj,
máme tu sobotní rej,
v paneláku si nezoufej.

Tak mně, Zizi, sklenku nalej,
co se v noci stane,
týden neodvane,
všichni to tak vlastně chtěj,
než přijde poslední rej.